

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Lvdovici Venegas ... Mariale beatissimae virginis variis
conceptibus moralibus illustratum**

Venegas, Luis

Friburgi Brisgoiae, 1624

Index discvrsvum et praecipvarvm rervm, [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-160454](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-160454)

I N D E X

DISCURSIVM ET PRAE-
CIPVARVM RERVM, QVAE IN
hoc opere continentur.

*Litera P. denotat paginam, C.
Columnnam.*

A

*Abraham non permi-
sit, vt seruus super suum
semur manum poneret
ad iuramentū facien-
dum, sed sub femore, &
quare?*

p. 50. c. 1. & 2.

*Abraham propter obedientiam, strictā
cum Christo affinitatem contraxit,
& Christi parens in Evangelio con-
scribitur.*

p. 97. c. 1.

*Abraham sub femore suo iuramentum
petijt, cum alias iuramentum non
nisi super rem sacram fieret, & qua-
re?*

p. 131. c. 1.

*Acham propter auream linguam
furatam lapidibus obrutus fuit, &
meritè.*

p. 143. c. 1.

*Actiua & Contemplatiua vita germa-
nā coniunctione connecti debent,
sicut Martha & Maria. p. 232. c. 2.*

Actiua vita Contemplatiuam iuvat.

p. 189. c. 2.

*Ad Mariam spectat negotia hominum
decidere, & eos Deo conciliare.*

p. 42. c. 1. & 2.

*Agabus propheta Paulum euntem in
Hierusalem zonā alligauit, & qua-
re?*

p. 199. c. 2. & p. 200. c. 1.

*Aegyptij per figuras quasdam in perga-
meno depictas suos conceptus expli-
cabant.*

p. 262. c. 1.

*Alexander noluit vt alius nisi Apelles
& Lysippus eius effigiem depingerent*

p. 178. c. 2.

*Amicitia mundana tam diu durat quā
diu utilitas amici, & rectè vitro vini
cōparatur. p. 94. c. 2. & p. 95. c. 1. & 2.*

*Amicitiam vinculo cognationis firma-
tam, Deus nobiscum contraxit, vt
diutiùs duraret.*

p. 97. c. 2.

*Amor ad magna pericula sustinda
& egre-*

Rr

Index discursuum

- & egregia facinora patranda no-
 strum animum excitat. p. 117. c. 1.
 Amorem & benevolentiam tunc erganos
 Deus ostendit, cum nobis in tribulati-
 onibus prestò adest. p. 96. c. 1. & 2.
 Amoris hæc est vis, vt a mantē extra pro-
 priam naturā collocet, & in amatū
 transformet. p. 103. c. 2. & p. 104. c. 1.
 Amor Iacob erga Rachel & Ioseph. p.
 276. c. 1.
 Amor in principio habet visū perspicua-
 tē, in sine verò cæcus est. p. 102. c. 1. & 2.
 Amor magnus Deus appellatus fuit à Pla-
 tone, quia de Deo & hominibus tri-
 umphat. p. 116. c. 2.
 Amorem suum maximum Deus in crea-
 tione erga hominem ostendit. p. 117.
 c. 1. & 2.
 Angeli beati ita peccata detestantur,
 vt si in potestate eorum situm esset,
 statim peccatorem æternis supplicijs
 deputarent. p. 135. c. 1.
 Angelos Deus produxit in calo Emphy-
 reo, & Adamum in Occidente, &
 Euam dormiente Adamo. & quare.
 p. 41. c. 2. & p. 46. c. 2.
 Angelus non laudauit Mariam de ex-
 ternis bonis, sed de internis, scilicet
 gratia, & quare. p. 107. c. 1.
 Angelus non permisit se ab Evangelista
 Ioanne adorari, & quare. p. 121. c. 2.
 Angelici Spiritus faciē & pedes, ac totū
 Deum velabant, & quare. p. 119. c. 2.
 Anima & corpus Maria magno federe
 connexa fuerunt, & nulla alia par-
 tes præter corpus & animam Chri-
 sti, maiori vinculo connexæ sunt. p.
 266. c. 1. & 2.
 Anima iusti caput illius est, peccatores
 verò loco pedū eam vsurpāt. p. 102. c. 2.
 Anima iusti, qui diuinis contemplatio-
 nibus vacat, sponsa dicitur, & qua-
 re. p. 229. c. 1.
 Anima Maria sanctissima sine vilo pror-
 fus dolore à corpore separata fuit, &
 quare. p. 246. c. 2.
 Annulus carcerem & captiuitatem
 demonstrat. p. 14. c. 1.
 Annulus digito Episcopi impositus
 quid demonstrat. p. 15. c. 2.
 Annulus secretum & fidelitatem signi-
 ficat. p. 15. c. 2.
 Annunciationis celebritas maior est in-
 ter alias, & quare. p. 100. c. 2.
 Antiochus in templum sacrum Ieru-
 salem taurum pulcherrimum misit
 ingentibus diuitijs onustū. p. 35. c. 2.
 Aod imaginem gessit perfecti viri, &
 quare. p. 231. c. 2.
 Apertior in sacris literis quid indicet?
 p. 209. c. 2. & p. 201. c. 1.
 Aquila suos pullos de nido deiecit, si so-
 lem defixis oculis intueri non pos-
 sunt. p. 192. c. 2.
 Archangelus eodem titulo sponsi Ma-
 riā salutauit, & quare. p. 122. c. 1.
 Armilla conserebatur olim ab Impera-
 toribus strenuis militibus. p. 116. c. 1.
 Armillā petijt Thamar à Iuda, & quare.
 & quid indicet Armilla. p. 16. c. 1. & 2.
 Assumptionis festiuitas celeberrima est,
 & quare. p. 14. c. 1.
 Assumptionis festum tria festa cōtinet,
 Mortis diem, Exequias illius funera-
 les; & Assumptionem ad cælestia re-
 gna. p. 240. c. 1.
 Assum-

et Præcipuarum rerum

Assumptio quæ Evangelium nihil de Assumptione exprimit, & quare. p. 262. c. 2.

Assumptionem Maria Beati, & viatores diverso modo celebrarunt. p. 251. c. 2. & p. 252. c. 1.

Assumptio Maria fuit celeberrima, & vix verbis explicari potest. p. 244. c. 1.

Assumptio Maria nobis prodest, ut apud filium advocatâ habeam⁹. p. 238. c. 2.

Aurum est symbolum diuinitatis. p. 66. c. 2. & p. 67. c. 1.

B

Baculum à Iuda petiit Thamar, & quare. p. 17. & p. 18. c. 1.

Baculus fiduciam & spem indicat. p. 13. c. 1.

Baculus regimen reipublicæ demonstrat. p. 17. c. 2.

Baculus significat rem familiarem. p. 17. c. 1.

Baptista ante Archangelum Gabrielem, & Beatissimam Mariam, mysterium Incarnationis mundo prænuñciauit. p. 165. c. 2.

Baptista conceptionem factam fuisse ex spiritu sancto certâ limitatione dici potest. p. 168. c. 1.

Baptista cū homo esset, de Christo testimonium præstare potuit, & quomodo. p. 66. c. 1.

Baptista exultauit in materno vtero, & quomodo. p. 164. c. 1.

Baptista habuit in se quiddam excellentiæ alicui sancto noui testamenti concessum est. p. 164. c. 2.

Baptista in fortitudine superauit Davidem, & in visionibus Esaiâ. p. 146. c. 1.

Baptistâ misit Deus in præcursorem sui

aduentus, & non Angelum. & quare. p. 121. c. 2.

Baptista nomen nunquam usurpauit Christus, nisi eius personam vsq³ ad cælum laudibus extollens. p. 177. c. 2.

Baptistam præ cæteris sanctis Deus dilexit, quia anima illius fuit primus fructus suæ redemptionis. p. 174. c. 2. & p. 175. c. 1.

Baptista pro suis laudibus eisdem præconibus vsus est, atq³ Christus. p. 178. c. 2.

Baptistæ sanctitas maxima fuit, cū Deus ad illius sanctificationem non solum verbis vsus fuerit, sed in propria persona adfuerit. p. 162. c. 2.

Baptista solus habuit quicquid bonitatis aut excellentiæ in synagoga reperiri potuit. p. 164. c. 2.

Baptista spiritualis necessitas duxit Mariam per montana. p. 187. c. 2.

Bethleem rem occultam & secretam indicat. p. 140. c. 2.

Beturia Corionolâi mater, eius iram contra Romanos cõpescuit. p. 239. c. 1. & 2.

C

Celebris pictor Zeucus, ut pulcherrimam Iunonis imaginem depingeret, quinq³ totius provinciæ pulcherrimas imagines postulauit. p. 262. c. 2.

Charitas fraterna Apostoli Pauli quantâ fuerit. p. 231. c. 2.

Charitas fraterna est holocaustum, & hostia pacifica. p. 231. c. 1. & 2.

Charitas Mariæ flamma Dei dici potest propter suam eminentiâ. p. 293. c. 1.

Cherubim alati fuerunt ad ostendam Dei agilitatem in benefaciendo. p. 180. c. 1.

Index Discursuum

- Cherubim fuerunt constituti ad latera propitiatorij, & quare? p. 180. c. 1.
- Cherubim soli, propitiatorio astabant, & quare? p. 137. c. 2.
- Christus à nobis emi debet, quia omnino nobis & omnibus virtutibus est necessarius. p. 204. c. 2.
- Christus à nobis comparari debet, quia vili pretio venditur. p. 206. c. 2.
- Christus caput Ecclesia, & Maria colum per quod gratia Christi ad omnes deriuatur. p. 24. c. 1.
- Christus cū peccatores ad se conuertebat, eis dē delicijs, permutatis tamen, recreabat. p. 272. c. 2.
- Christus domum Martha & Maria, quae sorores erant, fuit ingressus, quia amator pacis & fraternae charitatis est. p. 265. c. 2.
- Christus Dominus vt suam auctoritatem conseruaret, ad auctoritatem Ioannis recurrit. p. 164. c. 2. & p. 165. c. 1 & 2.
- Christianus dū actū pro Christo nō patitur, in representatiōe passionis exerceri debet. p. 199. c. 2.
- Christiani sunt filij Dei mortui, & quare? p. 298. c. 2.
- Christus electri speciem gessit. p. 67. c. 1. & 2.
- Christus ex sua humanitate & affabilitate cum hominibus prandebat, etiam si eorum cibo non indigeret. p. 260. c. 2.
- Christus fici arborem maledixit eo tempore, quo fructus producere non poterat, & quare? p. 206. c. 2.
- Christus fuit hostia & sacrificium per modum holocausti. p. 218. c. 1.
- Christus imitatus est ceruum in morte sua, & in quibus. p. 219. c. 2.
- Christus in cruce illis verbis mulier ecce filius tuus, Mariam in matrem totius generis hūani euexit. p. 298. c. 1. & 2.
- Christus in cruce Mariam sanctissimam non matrem, sed mulierem appellauit, & quare? p. 298. c. 1.
- Christus in cruce protulit illa verba Consumatum est. & quare? p. 218. c. 1.
- Christus interrogatus à pontifice respondere noluit, & quare? p. 174. c. 2.
- Christus Mariam sacratissimam nunquam matrem, sed mulierem appellauit, & quare? p. 30. c. 2.
- Christus Matrem suam quanto amore dilexerit, & ipsa Christum. p. 292. c. 1. & 2.
- Christus mercedem vberem pro seruitijs & hospicio exhibebat. p. 241. c. 2.
- Christus mittens discipulos in ciuitatem vt iumentum afferrent, non ciuitatem, sed castellum eam appellauit, & quare? p. 75. c. 1.
- Christus mortem pro nostra redemptione sibi summo desiderio, & quomodo? p. 220. c. 1.
- Christus non expectauit vitam longam, sed in ipso sua aetatis flore mori voluit, & quare? p. 219. c. 1.
- Christus non propter suum bonum, sed pro-

et precipuarum rerum

- propter nostrum, cibum accepit. p. 268. c. 2.
- Christus poti⁹ videtur in manifestatiōe mysterij Incarnationis ad honorem Baptistæ, quàm ad suæ matris honorem attendisse. p. 165. c. 2.
- Christus spolia resurrectionis cum sua sanctissima matre diuisit, & quomodo? p. 298. c. 1.
- Christus tanquam caput Genealogia inscribitur, & Maria tanquam fundamentū, & quare? p. 11. c. 2.
- Christus toties, quoties orauit in nocte passionis, toties discipulos visitauit, & quare? p. 234. c. 1.
- Christus varios internuncios è celestibus palatijs misit suæ sanctissimæ matri eā ad gloriā inuitans, precipuè Archangelum Gabrielem. p. 244. c. 2.
- Christus voluit ex propria voluntate mori, & uō mortem violenter illatū, vt homines ad sui amorem magis alliceret, & fortiùs adstringeret. p. 218. c. 1.
- Christus vt pro nostra anima cibos condat, oportet vt corpus pro Deo cibos parat. p. 268. c. 1. & 2.
- Chrysolithus lapis fuit fundamētalis ciuitatū Dei, & pectorale summi Sacerdotis exornabat. p. 277. c. 1.
- Chrysolithus mysteria Rosarj & effectus eius erga sodales ad visuū exprimit. p. 277. c. 2.
- Chrysolithus probet fortitudinem, & aufert pusillanimitatem p. 277. c. 1.
- Chrysolithus triplici colore, viridi, igneo & aureo splendebat. p. 277. c. 1.
- Cognatio animos inter se dissidentes vnit, ac prorsus deuincit. p. 93. c. 2.
- Colligi videtur ex sacris literis, quod esse primogenitam per gratiam est prima dignitas Maria alias superans. p. 33. c. 1.
- Colloquia iuvenū euitāda sūt. p. 191. c. 1.
- Conceptio, Incarnatio, & Assumptio sunt precipua festiuitates Maria, & quare? p. 26. c. 1.
- Conceptionis Maria mundatio rectè colligitur ex officio mediatricis. p. 3. c. 1.
- Concupiscentia carnalis certo modo peccatorē magis separat à Deo, quā alia peccata, & quomodo? p. 7. c. 2.
- Concupiscentia carnis est radix & principium omnium malorum. p. 14. c. 2.
- Cōcupiscentia carnalis fidem destruit, & secreta aperit. p. 15. c. 1.
- Concupiscentia carnis vocatur fasciatio in sacra scriptura, & quare? p. 1. c. 1.
- Concupiscentia conatus vocatur instantia & circumrotatio, & quare? p. 6. c. 1. & 2.
- Cor mulieris sagena & laqueus est, & quare. p. 15. c. 1.
- Corpus & anima Maria nullas habuerūt inter se lites, sed amicabiliter conuixerunt: ideo anima à corpore diu separata non fuit. p. 247. c. 2.
- Corpus christi Domini licet in instanti sua conceptionis perfectissimè organizatum fuerit, quantitātē tamen apū non excessit. p. 65. c. 1. & 2.

Index Discursuum

- Corporum corruptio ex peccato oritur, idēd Maria corpus corruptū non fuit, quia peccato caruit.** p. 246. c. 2. & p. 247. c. 1.
- Corpus Maria corruptum non fuit, & quare.** p. 242. c. 2.
- Contemplationibus diuinis vacantes, sui ipsius obliuiscuntur.** p. 270. c. 2.
- Contemplationibus diuinis vacantes mundum spernūt.** p. 269. c. 1.
- Contemplatiui in celestib. ac diuinis occupati in Deum transformantur.** p. 239. c. 1. & 2.
- Contemplationem omittens, vt necessitati spirituali proximi subueniat, non idēd Deum relinquit.** p. 189. c. 1.
- D
- David in initio Genealogia ponitur, & quare.** p. 18. c. 1.
- David in effigie peccatoris proponitur, cū tamen alij grauius peccauerint, & quare.** p. 5. c. 1.
- David primus in capite Evangelij describitur tanquam Christi parens, & quare.** p. 97. c. 1. & 2.
- David sacrosanctuarij oleo vnctus fuit in Regem.** p. 4. c. 2.
- David sine regis titulo in Evangelio describitur, & quare.** p. 4. & p. 5. c. 1.
- Dei conditio & proprietates hac est, vt ad beneficiendum concitato cursu properet, ad puniendum verò graui passu incedat.** p. 133. c. 1. & 2.
- Dei filius vocatur desideratus cunctis gentibus,** p. 53. c. 2.
- Dei filius naturalis, etiam est filius naturalis Beatissima Virginis.** p. 53. c. 1.
- Dei para certo modo plus nobis contulit quam Deus,** p. 10. c. 1.
- Deo qua conferuntur, ea in nostram utilitatem cedunt.** p. 211. c. 1.
- Deus ante creationē hominis, prius aereū corpus homini simile effinxit, vt illius contemplatione occuparetur.** p. 103. c. 1.
- Deus cū aliquem pro aliquo munere obbeundo eligit, prius in simili experientiam capit.** p. 124. c. 2.
- Deus de pauperat⁹ est in sua Ecclesia, quia illius merces ex defectu mercatorum non expediuntur.** p. 210. c. & 2.
- Deus dignitates suis sanctis collatas, in eis conseruat, & sine culpa ipsorum non aufert.** p. 265. c. 1.
- Deus diuisit cum Maria Sanctissima dimidiam partem sui regni, cū ad caelos assumpta fuit.** p. 279. c. 1.
- Deus ea qua conserat, pro vili pretio donat.** p. 200. c. 2.
- Deus ea, quae illi à nobis cōferuntur, in nostrum lucrū recipit, vt postea in nostrū cōmodū & utilitatē referat.** p. 211. c. 2.
- Deus eodem modo in iustorum animas influit atque sol.** p. 250. c. 2.
- Deus ex vi charitatis erga hominem extasim passus est.** p. 103. c. 2.
- Deus extraordinaria peccata extraordinarius panis punit, vt in Sodomitis constat.** p. 240. c. 2.
- Deus in creatione vniuersi, omnes septimana dies benedixit, non tamen secundum, & quare.** p. 121. c. 1.
- Deus in curando Ioannem suae artū peritiam ostendit.** p. 184. c. 1. & 2.
- Deus in formatione Mariae oculos in Christum defixos tenuit, vt eam ipsi similem produceret.** p. 194. c. & 2.

De-

et precipuarum rerum

- Deus in Maria Sanctissima omnes suas
diuitias in vnum collegit. p. 56. c. 2.
- Deus in prima creaturarū productione
omnes alias laudauit prater homi-
nem, & quare. p. 151. c. 1. & 2.
- Deus in Purificatione Maria verbū per
Aggaum prophetam suo populo da-
tum circa readificationem templi im-
pleuit. p. 213. c. 1. & 2.
- Deus in templo Salomonis expropiatio-
rio respondebat, cum in grauioribus
negotijs consulere tur, non vero in se-
cundo templo. p. 214. c. 2.
- Deus iuxta pondus sua voluntatis gra-
tiam in Maria collocauit, tanquam
in matre, filia, & sponsa. p. 33. c. 2.
- Deus, licet effectus etiam praclariores
nobis manifestet, modum tamen effi-
ciendi occultat. p. 43. c. 2.
- Deus Matthai 24 tantum pro operibus
vitae actiuae gloriam promissit, in quo
vita actiua extollitur. p. 230. c. 1.
- Deus modò in compensationem beneficij
Incarnationis, novum cor amore di-
uino instamatum exposcit. p. 87. c. 1.
- Deus non potuit facere meliorem matrē
suā matre sanctissimā. p. 52. c. 1.
- Deus nō pmisit, quòd corpus Maria cor-
rumperetur, & quare. p. 246. c. 1.
- Deus nostram naturam & non Angelicā
reparauit, & quare. p. 153. c. 1.
- Deus nouū dicendi & loquendi modū no-
bis per Mariā aperuit. p. 74. c. 1. & 2.
- Deus olim praecipiebat, vt famulus alicui
domino inseruiens, aequae bonas vestes
secum ferret atq; adduxerat. p. 248. c. 1.
- Deus per Isaiam conqueritur, quia nul-
lus est, qui caelestes thesauros emere
velit. p. 209. c. 2.
- Deus post beneficia collata, statim postu-
lat animi gratitudinē, non solis verbis,
sed etiā operibus manifestā. p. 168. c. 1.
- Deus post quā Mariam fundauit, omnib.
Angelis videndam proposuit. p. 35. c. 2.
- Deus premia Maria acceleravit propter
exquisitas illius virtutes. p. 240. c. 2.
- Deus pro pretio exposcit par turtu-
rum, & non pullos turturū, & qua-
re. p. 207. c. 2.
- Deus, qui intra viscera Maria inclusus
fuit, quidam novus Deus apparet. p.
295. c. 2.
- Deus qui Mariam proprijs manibus fa-
bricauit, semper de ea loquitur verbis
admiratiōe ac stupore plenis. p. 35. c. 1.
- Deus qui offensus fuit per culpam, no-
stram amicitia sollicitauit. p. 119. c. 1.
- Deus reprehendendo Marthā, non da-
mnauit vitam actiuam, sed nimia solli-
citudinem in temporalib. p. 275. c. 1.
- Deus semper iuxta maiora debita crea-
turarum, noua sacrificia postulauit,
p. 86. c. 2. & p. 87. c. 1.
- Deus semper sacrificia desiderauit, ac
voluit. p. 197. c. 1.
- Deus suis amicis gaudia cum mœrore
permixta communicat. p. 183. c. 2.
- Deus tres praclaras ciuitates condidit.
p. 39. c. 2.
- Deus vt altissimus & proprijs manibus
fundauit Mariam, & propria mone-
tā consignauit. p. 25. c. 1.
- Deus vt Ioannē iustificet, nō expectat, vt
ex materno utero egrediatur. p. 184. c. 1.
- Dies Christi vocari potest, dies suae gene-
rationis temporanea. p. 109. c. 2.
- Dis-

Index Discursuum

- Differentia inter huius seculi magnates quam sit, & inter iustos, qui coram Deo principes sunt?* p. 182. c. 1. & 2.
- Dignitas Matris Dei, si Maria hoc pacto offerretur, ut filiatione per gratiam priuaretur, nullo modo eam acceptaret.* p. 30. c. 1.
- Dignitas primogenita per gratiam maior est in Maria, dignitate Matris Dei.* p. 29. c. 1.
- Dissensiones & tumultus mancribus sedari solent.* p. 92. c. 1.
- Disputatio de preservatione Maria à peccato originali omittenda est, quod & natura demonstrat.* p. 94. c. 1. & 2.
- Diuina reconciliationis certum signum dabatur in templo Salomonis, cum ex lapidibus pretiosis vestium Summi Pontificis splendor quidam emanabat.* p. 214. c. 2.
- Diuina vindicta per currum indicatur, & quare?* p. 173. c. 1.
- Dionysius visa Maria sanctissima pra admiratione in terram corruit, & quare?* p. 228. c. 1.
- E**
- Ecclesia Catholica in Martha & Maria culmen perfectionis explicans, etiã Maria sanctissima merita demonstrat.* p. 261. c. 1. & 2.
- Ecclesia ut acurate depingat excellentias Maria, Martham & Mariã proponit.* p. 263. c. 1.
- Eliseus ubi puerũ suscitauit, clausit ianuam post se, & quare?* p. 143. c. 2.
- Eliseus ut hospitium sanamitidi solueret, filium à Deo pro ipsa obtinuit, & iam extinctũ ad vitam reuocauit.* p. 243. c. 1. & 2.
- Elisabeth Mariam sanctissimam beatã appellauit, propter infinitã Matris Deidignitatem nouiter acceptam.* p. 181. c. 2.
- Enos contemplationis & orationum munus prius exercuit.* p. 229. c. 2.
- Enos nomine Dei insignitus fuit, quia primò contemplationẽ inuenit.* p. 229. c. 2. & p. 230. c. 1.
- Evangelista à laudibus Baptista suam historiam exorsi sunt, & quare?* p. 177. c. 2. & p. 178. c. 2.
- Evangelista colorib⁹ Rhetorũ vsus, miro artificio omnia expressit, quae de Maria sanctiss. dici possũt.* p. 98. c. 1. & 2.
- Evangelium Luca alter liber Ezechielis est.* p. 240. c. 1.
- Evangelista Matthaeus enarrans Christi Genealogiam, vitur hac voce Genuit, & Lucas hac voce Fuit, & quare?* p. 285. c. 1. & 2.
- Evangelium Matthai & Rosarium exprimunt vitam Christi, licet diuersimodẽ.* p. 280. c. 1. & 2.
- Evangelium Matthai pro Rosario sanctissimo congruentissimẽ proponitur ab Ecclesia.* p. 280. c. 1.
- Evangelium quod Ecclesia proponit pro Assuptione Maria, congruentissimum est pro hac festiuitate.* p. 291. c. 2.

et precipuarum rerum.

Famina à solis vicinis ac domesticis cognosci debent, p. 141. c. 2.

Famina cum se amari sentiunt, statim dominari volunt, p. 17. c. 2.

Famina illa sunt honestiores, quas matres minime norunt. p. 107. c. 1.

Famina quoad fortitudinem prætulit omnibus rebus vniuersi Zorobabel Regis Cyri aulicus, veritatem tamen prætulit famina. p. 112. c. 1.

Famina qua vmbra gesserunt Maria, summopere extolluntur in sacris litteris. p. 356. l. & 2.

Famina sine barba à Deo creata sunt, & quare. p. 107. c. 1.

Famina vt nudis pedibus incederent lex statuta fuit apud Aegyptios, hoc sine, vt domi cõinerentur. p. 142. c. 1.

Fiat duplex reperitur in sacris litteris, & vtrumque efficax. p. 131. c. 1.

Filij Dei iuxta dignitatum maiorem excellentiam, magis in propria estimatione vilescunt. p. 169. c. 2.

Filius Diuinus magnã curam habuit suae sanctissimae Matris, vt præstantissimo solio gloriae collocaretur. p. 249. c. 1.

Finis & scopus confraternitatis Sacratissimi Rosarij est consideratio Mysteriorum nostra redemptionis. p. 280. c. 1.

Filia pupilla oculi dicitur in sacris litteris, & quare. p. 3. c. 2.

Fumus qui ex animalium combustione in sacrificijs emanabat, odor quietis vocabatur, & quare. p. 231. c. 1.

G

Gabriel ad virginem mittitur, vt me-

dia semina deuincatur & confundatur demon. p. 106. c. 1. & 2.

Gabriel Archangelus immenso aulicorum caelestium comitatu stipatus fuit, cum Mysterium Incarnationis prænunciauit. p. 139. c. 1.

Gabriel Archangelus non in fenestra, aut in plateis inuenit Mariam, cum eam salutauit, sed in secretiori sua domus cubiculo. p. 141. c. 1.

Gabriel cum Angelo paradisi decertauit, & arborem vitæ extraxit, cui postea affixus fuit Christus. p. 106. c. 1.

Gabriel Deum & hominem significat, & etiam fortitudinem Dei. p. 105. c. 1. & 2.

Gabriel proprio nomine Mysterium Incarnationis demonstrat, & quare. d. 104. c. 2.

Gabrielem Sancti Patres varijs Encomijs prædicant. p. 138. c. 2.

Gabriel summã veneratione salutauit Mariam. p. 130. c. 2.

Gabriel titulo creaturis cõpetente non salutauit Mariam, & quare. p. 122. c. 2.

Generatio admirabilis filiorum Dei ex Matre mortua deriuata est, & qualiter. p. 300. c. 1.

Generatio filiorum Dei, qua à Christo facta est in cruce, inenarrabilis & admirabilis est, quia de patre mortuo effecta est. p. 299. c. 2. & p. 300. c. 1.

Generationem inenarrabilem, quam vocet Isaias. p. 299. c. 1.

Gloriam Dei volebat Paulus pro suis

Index Discursuum

- fratribus amittere, non verò gratiam. p. 92. c. 1.
- Gloria domini in templum Salomonis descendebat. p. 214. c. 1.
- Glorificatio Christi & Mariæ solâ admiratione explicari potest. p. 256. c. 1. & 2.
- Gratia Christi nulla similior, quàm gratia Mariæ, & quare. p. 23. c. 2.
- Gratia Dei potius eligenda est, quàm gloria. p. 13. c. 1.
- Gratia in nullo sancto fuit reperta in tanta plenitudine, atque in Mariâ. p. 123. c. 1.
- Gratiâ magnâ digni sunt, qui primò rem aliquam invenerunt. p. 90. c. 1. & 2.
- Gratia Mariæ aliorum sanctorum gratias excellit. p. 124. c. 1.
- Gratia Mariæ sanctissime conferenda, aliquomodo impulit Deum ad reparationem humanam. p. 16. c. 2.
- Gratiam tantâ posuit Deus in Mariâ & talem, quæ eius mentem, affectum & voluntatem raperet. p. 33. c. 2.
- Gratitudo animi maximè Deo placet, quâ ad noua beneficia conferenda adstringitur. p. 168. c. 1.
- Gregorius decimus tertius certum diem designauit: vt festum Rosarij celebraretur, & quare. p. 306. c. 1. & 2.
- H.
- Hac est maxima prerogatiua Baptista, quod illius historia ex solo Evangelio colligatur. p. 177. c. 2.
- Holocausti sacrificium cum olim offerretur, tubis canebant. p. 86. c. 2.
- Homines ad aliquid emendum tria alij
- liciunt, & qua sint. p. 204. c. 2.
- Homo est pulchrior & latior ciuitas toto vniuerso. p. 40. c. 1.
- Homo, & præcipuè Evangelicus doctor, ad imitationem Dei, actiuus & contemplatiuus esse debet. p. 233. c. 1. & 2.
- Homo habet perfectiones omnium creaturarum. p. 156. c. 1. & 2.
- Homo in artificio & pulchritudine celestia corpora excellit. p. 59. c. 2.
- Homo non vocatur opus digitorum Dei, sed manuum Dei, & quare incarnatio vocatur eius exinanitio. p. 60. c. 1.
- Homines peccatores esse volunt, sed nolunt inter peccatores computari; è cõtra verò Christus & eius sanctissima Mater. p. 221. c. 2.
- Homini reparatione, omnes creatura fuerunt restaurata. p. 156. c. 2.
- Horam acen 24 Deos intra ovum conclusit. p. 64. c. 2.
- Humilitas Beatissima Virginis rectè in columna, palma, & virgis in vno collectis exprimitur. p. 21. c. 2.
- Humilitas Mariæ Deum alias omnipotentem deuicit & subiecit. p. 132. c. 2.
- Humilitas nostri Saluatoris elucet in Nazareth, quam pro patria sibi elegit. p. 139. c. 1.
- Humilitate, quò magis virtutes reguntur, eò magis patefcunt. p. 22. c. 1. & 2.
- Humiles semper Christus excolit & exaltauit. p. 264. c. 2.
- Historia 2. Machab. cap. 15. ad viuè exprimit victoriâ obtentam in nauali bello medio Rosario sacratissimo. p. 303. c. 1. & 2. p. 304. c. 1. & 2.

Iacob

et precipuarum rerum

I.

- Jacob colluctavit cum Angelo, & eū brachijs compressum tenuit, vt quietaretur in conscientia circa primogenituram. p. 42. c. 1.
- Illi, qui iustitiam & virtutes promouere tenentur, aliquando incrementa virtutis retardant. p. 233. c. 1.
- Illustres & precipui viri ex civitate à se condita nomen & samam accipiunt. p. 39. c. 1.
- Imagines quatuor depingit Lucas in Evangelio, ex quibus laudes Mariae exprimit. p. 258. c. 2. & p. 259. c. 1.
- Immensitas bonitatis divinae quoad personalia effusa fuit per incarnationem Verbi. p. 128. c. 1.
- Incarnationis dies fuit ille Christi dies, quem videre voluit Abraham. p. 109. c. 2.
- Incarnationis diem tunc Abraham aspexit, cum globū igneum per carnes pratercuntem vidit, quas tamen nec laesit, nec cōbūsit. p. 110. c. 2.
- Incarnationis difficultatem indicarunt Cherubim se mutuo conspicientes, & operientes oraculum. p. 137. c. 2.
- Incarnationis diuina fuit moriuum generatio filiorum Dei per gratiam. p. 29. c. 1.
- Incarnatio diuina non solum patris, sed verbi diuini festiuitas existit, vbi suam sapientiam manifestauit. p. 150. c. 1. & 2.
- Incarnatio est celebris festiuitas totius Sanctissima Trinitatis. p. 152. c. 2.
- Incarnatio est peculiaris festiuitas Sancti Spiritus, & quare. p. 152. c. 1.
- Incarnatio fuit festiuitas Angelorum. p. 153. c. 1.
- Incarnatio fuit festum solemnissimum Beatissima Virginis, & quare. p. 155. c. 1. & 2.
- Incarnatio fuit peculiare festum naturae humanae. p. 154. c. 1. & 2.
- Incarnationis mysterio alitur ac nutritur spes, & animus noster ad superna erigitur. p. 135. c. 2.
- Incarnationis mysterium, & Sanctissima Trinitatis, ex propria natura boni infiniti colligitur. p. 127. c. 2.
- Incarnationis mysterio completo Deus homini ad cor loquitur. p. 139. c. 2.
- Incarnationis mysterium est ineffabile sacramentum, & quare. p. 296. c. 2.
- Incarnationis mysterium fuit maxima novitas vniversi, & quare. p. 295. c. 1.
- Incarnationis mysterium inter alia difficultius. p. 100. c. 2.
- Incarnationis mysterium non omnes sunt sufficientes auscultare. p. 126. c. 1.
- Incarnationis mysterium propter suam celsitudinem nomen operis Dei sibi usurpauit. p. 101. c. 1. & 2.
- Incarnationis mysterium quomodo fuerit effectum. p. 114. c. 2. & p. 115. c. 1. & 2.
- Incarnationis mysterium Spiritui Sancto tribuitur, & quare. p. 118. c. 2.
- Incarnationis opus praestantius est inter caetera. p. 100. c. 2.
- Incarnatione pacta, natura humana Angelis dominatur, imò ijs tanquā seruis & mi-

Index Discursuum

- & ministris vitur. p. 154. c. 2. & p. 155. c. 2.
- In incarnatione suâ Deus nobiscum
amicitiam contraxit. p. 136. c. 2.
- In incarnatione sua Deus nos edocuit, in-
struxit, ac spirituales effecit. p. 133. c. 1.
- In incarnatione sua. Deus Idololatriam
euertit. p. 136. c. 1.
- In incarnatione verbi diuini caelestia pa-
latia fuerunt nouiter reparata. p.
153. c. 1.
- In incarnatione verbi effectus est, vt vini-
tores vinea domini homines sint. p.
135. c. 1.
- Incarnatio verbi est principium alia-
rum omnium festiuitatū. p. 149. c. 2.
- Incarnatio verbi festum est aeterni pa-
tris, vbi suam omnipotentiam osten-
tauit. p. 150. c. 1.
- In incarnatione verbi diuini nouo modo
illustratae fuerunt, & condecorata om-
nes creature. p. 156. c. 2.
- Incarnatio verbi diuini omnium crea-
turarum festiuitas extitit, & quare.
p. 156. c. 2.
- Incarnatio verbi hōines ab humanâ cō-
uersatione retraxit, vt de diuinis de-
lectarentur, qui eum ante Incarna-
tionem fugiebant. p. 134. c. 1. & 2.
- Industria Rebecca in mysterio Incarna-
tionis reluctet. p. 120. c. 1.
- Infans exultauit in vtero, & quare. p.
175. c. 2.
- Ingratitudo saulis erga Dauid recte in-
dicat peccatorum ingratitude inem-
erga suam creatorem. p. 220. c. 2.
- Ingratos. Deus grauissimè punit. p.
168. c. 2.
- In Iezabel. representantur haeretici.
p. 17. c. 1.
- In incarnatione facta est quaedam di-
uina sponsatio per gratiam consu-
matam. p. 157. c. 1.
- In incarnatione, quâ arte vsus est Deus
ad hominum. amicitiam concilian-
dam. p. 136. c. 2.
- In Mysterio Incarnationis duo olim dif-
ficilia in visitatione. Mariae aper-
untur. p. 181. c. 2.
- In Mysterio Incarnationis. Deus maxi-
mū erga genus humanū amorem &
benevolentiam ostendit. p. 102. c.
1. & 2.
- In Mysterio Incarnationis Deus suam om-
nipotentiam manifestauit. p. 101. c. 2.
- Innocentia Mariae extulit sacrificium.
cū in templo presentata fuit. p. 89. c. 2.
- In quocunque statu aus. republica vni-
uersi, lites, & iudicia diuersa reper-
untur. p. 274. c. 2.
- In transitu ex hac vita ad aliam, in da-
gatores. curiosi nostra conscientia
nobis occurrūt, & qui sint. p. 244. c. 2.
- Ioannes arbor diuina fuit, citò fructus
proferens, & quare. p. 184. c. 2.
- Ioannes cum iam. esset sanctificatus,
& vsur rationis valeret, in vtero re-
mansit, & quare. p. 185. c. 1.
- Ioannes exultauit in vtero ad no-
vam infusionem gratiae, quâ imple-
ta fuit Elisabeth. p. 188. c. 2.
- Ioannes exultauit in vtero, & quia à
peccato originali liberatus fuit, &
quia Deum nostrā mortalitate indu-
rum aspexit. p. 185. c. 1. & 2.
- Ioānes fuit terra sanctissima. p. 166. c. 1.

et Pracipuarum rerum

- Ioannes inter lapides fundamentales civitatis Dei non vidit carbunculum, & quare.** p. 111. c. 1.
- Ioannis maxima prerogativa est, quod verbum statim atque ex caelestibus palatiis descendit, ipsum in propria persona visiter.** p. 175. c. 1.
- Ioannes mortis dolores non sensit, quia tot in morte Christi pertulit & potiori iure Maria.** p. 245. c. 2.
- Ioannes saltavit in utero, quia fixam stellam conspexit.** p. 191. c. 2.
- Ioannes praegaudio saltavit in utero.** p. 166. c. 1.
- Ioannes titulo Regis exornandus est.** p. 166. c. 2.
- Iob patientissimi bona evertit demon vsq; ad filiorum interemptionem, mulierem autem non tetigit, & quare.** p. 18. c. 1. & 2.
- Iusti cum ad placandum Deum decerant, bruta animantia, & pueri Deo proponerantur propter innocentiam annexam.** p. 89. c. 1.
- Iustus comparatur luna, cum est in coniunctione ad solem, stultus vero luna comparatur, cum est in oppositione ad ipsum, & quare.** p. 170. c. 2. & p. 171. c. 1.
- Iustus & stultus etiam comparatur luna.** p. 170. c. 1. & 2.
- Iusti gratia Dei insigniti, ex divino peccatore geniti & precreati sunt.** p. 29. c. 2.
- Iustificationis opus, est praestantius opere glorificationis, & quare.** p. 23. c. 2.
- Iustus oliua pullulans, & Cypressus esse debet, & quare.** p. 232. c. 2.
- Iustis plura Deus confert, quam promittit.** p. 200. c. 2.
- Iustus rellè palma comparatur, & quare.** p. 159. c. 2.
- L
- Labia sponsa vittâ coccinea cingenda & liganda sunt, & quare.** p. 142. c. 2.
- Lapides pretiosi in estimatione habentur, quia scintillam lucis solaris participant.** p. 79. c. 2.
- Latitia signis maximis & laudum canticis recepta fuit Beatissima Virgo à tota curia caelesti.** p. 237. c. 1.
- Laudum Baptista noluit oblivisci Christus licet tantum tribus annis salutis nostra doctrinam vulgauerit.** p. 177. c. 2.
- Laudum Baptista proclamatores fuerunt Archangelus Gabriel, Christus Dominus, & quatuor Iesu Christi Evangelistae.** p. 177. c. 2.
- Laudes ex persona proferente suum valorem & auctoritatem accipiunt.** p. 177. c. 1.
- Lucas aetatem Christi solus computavit, & quare.** p. 217. c. 2.
- Lucas dies Christi numeravit, ut constet Christum singulis diebus ad mortem pro nostra reparatione properasse.** p. 218. c. 2. & p. 219. c. 1.
- Lucastam enucleatè & ex professo enumerat historiam Martha & Maria, cum alia mirabiliora stylo brevis tetigerit.** p. 260. c. 2. & p. 261. c. 1.
- M
- Magnitudine & immensitate quadam omnia decorata fuerunt in Maria.** p. 72. c. 1. & 2.
- Magna festiuitas celebrata est in caelo in Assumptioe Mariae.** p. 227. c. 1. & 2.
- Magna fuit celebritas, & signa latitiae**

Index Discursuum

- incundissima in presentatione Maria.* p. 81. c. 2.
Magna reverentia & modestia servanda est in templo. p. 269. c. 2. & p. 270. c. 1.
Magna sunt, qua dicuntur de Maria, & nihil de illa dicitur, quod immensū non sit. p. 72. c. 1.
Maiestas quaedam divina in Maria vultu eminebat. p. 74. c. 1.
Malefica olim vittis sericis circulos in aëre consiciebant, & quare. p. 7. c. 1.
Mare quoddam immensum est Maria, ad quam omnium sanctorum rivuli confluunt. p. 80. c. 2.
Maria ad caelos cum corpore simul & anima ascendit, quod de nullo sanctorum dicitur, & quare. p. 256. c. 1.
Maria ad celestia regna cum corpore & anima evolavit, quod efficaciter convincitur. p. 264. c. 2. & p. 265. c. 1.
Maria ad viuum suum creatorem exprimit, & ingenium illius magis quam alia creatura. p. 42. c. 1. & 2.
Maria applicantur ea, qua dicuntur de Christo propter similitudinem. p. 194. c. 1. & 2.
Maria applicatur effigies Dianae. p. 108. c. 1. & 2.
Maria arbor vita fuit, in qua Deus suum nidum extruxit. p. 88. c. 1. & 2.
Maria argentum divinitatis fuit, & quare. p. 66. c. 1.
Maria celeri passu montana conscendens, ut visitet Elisabeth, modum, quo perveniendū sit ad perfectiōem, ostendit. Et illa verba Exurgens Maria modum ostendunt; quo inchoanda est via perfectionis. p. 159. c. 1. & 2.
Maria Christus in cruce contulit officium mediatricis. p. 44. c. 2.
Maria concha est, ad modum scuti effecta, ex nardi flore, verbo scilicet divino suum odorem participans. p. 51. c. 1. & 2.
Maria constituta fuit in caelis super veram testamenti arcam. p. 279. c. 1.
Maria cum brevissim^o locus fuerit, quomodo immensum divinitatis pelagum in se continuerit ac conclusit. p. 62. c. 1. & 2. & p. 63. c. 1. & 2.
Maria cum delicata foret per montana festinare potuit, & quomodo. p. 171. c. 2.
Maria dicitur electa ut sol, & quare. p. 186. c. 2.
Maria dicitur gratia plena in omni gratia acceptione. p. 123. c. 1. & 2.
Maria domum impossibile est intrare, quin prius domum Marthae ingrediamur. p. 268. c. 1.
Maria duas leges implevit in Purificatione, & ad nullam earum tenebatur. p. 193. c. 2.
Maria erat vnicum solatium Apostolorum post Christi ascensionem. p. 249. c. 2.
Mariam esse talem, qualis est Christus, in aliquo sensu admitti potest, & quare. p. 298. c. 2.
Maria etiam titulos filij participavit. p. 53. c. 2.
Maria

et precipuarum rerum.

- Maria ex famineo sexu, non levitatem aut imperfectiões, sed figuram, ac pulchritudinem & venustatem acquisiuit.* p. 264. c. 1.
- Maria ex humilitate se subdidit legibus purificationis.* p. 195. c. 1.
- Maria ex matre sterili orta est, vt esset expectata cunctis gentibus.* p. 54. c. 2.
- Mariam ex suo creatore cognoscimus, Deum verò ex creaturis.* p. 291. c. 2.
- Maria fuit à Deo condita summo gaudio & letitià cordis sui.* p. 41. c. 1.
- Maria fuit Christo similis in externa pulchritudine, in interna verò è contra.* p. 38. c. 1. & 2.
- Maria fuit filia orationis & eleemosynarum.* p. 55. c. 1. & 2. p. 56. c. 1.
- Maria fuit liber actiua generationis IESV Christi.* p. 300. c. 2.
- Maria fuit liber magnus & novus, in quo Spiritus Divinus generationem, & carnem filij Dei descripsit.* p. 294. c. 1.
- Maria fuit exemplar primum, & fundamentum, cui niritur clausura sacramentalium.* p. 89. c. 2.
- Maria fuit liber generationis omnium filiorum Dei, & omnium christianorum mater.* p. 298. c. 4.
- Maria inter alios titulos propriè accommodatur, titulus cœli, cùm cœlum appellatur, & quare.* p. 181. c. 1.
- Maria in corpore & anima ad caelestia regna evolauit, & quare.* p. 250. c. 2.
- Maria inerant omnes virtutes, quae in Christo extiterunt, dum illi non repugnarent.* p. 38. c. 1.
- Maria in omni virtutum genere excelluit.* p. 123. c. 1. & 2.
- Maria in sua natiuitate odorem galbani retulit, & quare.* p. 55. c. 1.
- Maria in sua visitatione rectè comparatur luna.* p. 171. c. 1.
- Maria interrogatio quid significet: Quomodo fiet istud.* p. 147. c. 2.
- Maria laudes impossibile est demissâ voce proclamare.* p. 81. c. 1.
- Maria legibus purificationis se subdidit propter bonum exemplum, & vt suo filio assimilaretur.* p. 193. c. 2.
- Maria liber est ingentis magnitudinis, in quo generatio, vita, mors, & gloria Christi scripta est.* p. 296. c. 1.
- Maria liber ille est, quem Evangelista Ioannes extrâ & intus scriptum conspexit.* p. 294. c. 2.
- Maria liber vita nuncupanda est, & quare.* p. 291. c. 2.
- Maria magis humilis eras iuxta praestantiores dignitates noviter acceptas.* p. 182. c. 1.
- Maria montana Iudaea tanquam latissima aurora conscendit.* p. 186. c. 1.
- Maria mundioribus vestibus induta, reliquos gradus conscendit, vt in templo praesentaretur.* p. 82. c. 2.
- Maria Natiuitatem Evangelista praetermisit, & solum meminit maternitatis Dei, & quare.* p. 58. c. 2.
- Maria*

Index discursuum

- Maria nihil ex his defuerunt, qua civitatem aliquam inclitam & opulentam reddunt.* p. 42. c. 2.
- Maria nihil sanctius & eminentius post Deum, & humanitatem Deo unitam* p. 50. c. 1.
- Maria non meruit gratiam filia primogenita, meruit tamen alias dignitates.* p. 23. c. 1.
- Maria nomen occultatur in sacris litteris, & quare.* p. 1. & 2. c. 1.
- Maria non statim consensum praeiuit, quia in cōpossibilem esse Virginitatem cum maternitate existimabat.* p. 112. c. 2.
- Maria obtulit in Purificatione pro redemptione sui filij par turturum, aut duos pullos columbarum, & quare.* p. 206. c. 1.
- Maria omnes perfectiones habuit collectas, quaecumq; in creaturis fuerunt reperta.* p. 130. c. 2.
- Maria omnia singularia & in heroico gradu habuit.* p. 124. c. 1.
- Maria opus Dei grande, quia pro ipsius habitatione extructa est.* p. 57. c. 2.
- Maria opulentissima & magnificentissima ciuitas.* p. 76. c. 1.
- Maria parentes è vivis exceperunt, cum ipsa vñdecimum annum ageret.* p. 83. c. 2.
- Maria per montana ad reparationem Baptistae properabat.* p. 172. c. 1.
- Maria per montana cum festinatione conscendit, vt libertatem feminarum compefceret.* p. 190. c. 2.
- Maria plures gradus gratiae & charitatis, quam omnes simul sancti & Angeli adepta est.* p. 25. c. 1.
- Maria preveniendo suam salutatione Elisabethae vanitatem huius saeculi funditus evertit.* p. 185. c. 2.
- Maria progressa fuit vt aurora in vita sanctitate, & quare.* p. 257. c. 1.
- Maria proprijs Dei titulu decoranda est, & quare.* p. 292. c. 1. & 2.
- Maria pulchritudo interna & externa quanta fuerit.* p. 34. c. 1. & 2.
- Maria pulchritudo in ordine gratiae, oculos & cor divinum efficacissime rapuit.* p. 33. c. 2.
- Maria pulcherrima, latior, ac firmitior omnium civitas fuit.* p. 40. c. 2.
- Maria pulchritudo tanta fuit, vt sola illa inter faminas voluntatem Dei fortiter attraxerit, vt nostram naturam tanquam sponsam assumeret.* p. 69. c. 2. & p. 70. c. 1.
- Maria pupilla oculi Dei, & quare.* p. 9. c. 1.
- Maria, qua fuerunt donata, omnia tanquam regia persona sine aliqua pensione donata fuerunt.* p. 264. c. 1. & 2.
- Maria quanta erit magnitudo, cum in caelo tanquam signum magnum apparuerit.* p. 79. c. 1.
- Maria quanti suam virginitatem estimaverit.* p. 112. c. 1.
- Maria Rachelem gessit in partu filiorum Dei, & quare.* p. 300. c. 1.
- Maria rectè comparatur luna.* p. 186. c. 2.
- Maria salutatio orta fuit ex gratitudine animi, propter infinitam matris Dei dignitatem noviter acceptam.* p. 196. c. 1.
- Maria*

et Præcipuarum rerum

- Maria salutatio ita efficax fuit, ut iuxta verba effectum sortita fuerit.* p. 163. c. 1.
- Maria salutatio tantam vim habuit, quod maternum vterū vsq; ad aures Baptistæ penetraverit, atq; ab originali culpa eū emundauerit.* p. 175. c. 2.
- Maria salutatio erga Elisabeth fuit instrumentum coniunctū diuinitatis, ut gratia Baptistæ causaretur.* p. 188. c. 1.
- Maria Sanctissima acceptissimum Dei sacrarium exstitit, illius desiderium implens.* p. 87. c. 2.
- Maria sanctissima Apostolis præcepit, ut post mortem suam duas tunicas, quas relinquebat, vicinis viduis donarent.* p. 235. c. 1.
- Maria sanctissima dolores, quos non perculit in partu, in morte Christi passa est, cum Christianissimum simul cum Christo peperit.* p. 298. c. 2.
- Maria sanctissima ex vtero materno, tanquam thronus Saphyrinus egressa est, & quare sic vocetur.* p. 48. c. 2.
- Maria sanctissima integrè in corpore & anima Deo seruiuit, idèd in corpore & anima ad caelestia regna assumpta fuit.* p. 267. c. 1. & 2.
- Maria sanctissima maiora & abundantiora gratia beneficia accepit in Incarnatione Verbi, quàm in sua conceptione.* p. 155. c. 2.
- Maria sanctissima multo melius, quàm Martha Christum Dominum hospitio excepit, & quomodo.* p. 234. c. 1. & 2.
- Maria sanctissima non fuit comitata Joseph ad visitandam Elisabeth, & quare.* p. 165. c. 2. & 1.
- Maria sanctissima nullum sacrificium gratius inter puras creaturas.* p. 86. c. 1.
- Maria sanctissimam omnes caelestes aulici tanquam suam Reginam prosequuntur.* p. 258. c. 1. & 2.
- Maria sanctissima per quindecim annos personam cuiusdam monialis sibi deuota effinxit, ad illius honorem conseruandum.* p. 284. c. 1. & 2.
- Maria sanctissima post acceptam Matris Dei dignitatem, magisterio virtutum magis enituit.* p. 158. c. 2.
- Maria sanctissima potius animam, quàm corpore, nostro Saluatori hospitium prauit, & quomodo.* p. 235. c. 1.
- Maria sanctissima, qua fuit munus oblatum in presentatione, Deū nobis amicum conciliauit.* p. 92. c. 2.
- Maria sanctissima anima, si sola sine corpore ad caelos conscendisset, absque culpa Maria sanctissima supremam Matris Dei dignitatem, ac titulum amitteret, & quare.* p. 265. c. 1. & 2.
- Maria sanctissima singulari Dei priuilegio in sancta sanctorum habitauit, & idem legitur concessum fuisse Iacobo Apostolo.* p. 83. c. 1.
- Maria sanctissima suum filium Patri æterno presentans, eum contra peccatores iratū placauit.* p. 223. c. 1. & 2.
- Maria sanctissima suam mirabili structuram vsque ad portam Angeli peruenit.* p. 77. c. 1.

Index Discursuum

- Maria sanctissima sua Natiuitate salutis nostrae primordia denunciat.* p. 60. c. 1.
- Maria sanctissima tanquam Dei ancilla templum ingressa est.* p. 84. c. 1.
- Maria sanctissima vndecim annis commorata est in templo, cui Angeli famulantes necessaria ministrabant.* p. 83. c. 2.
- Maria secum propriam voluntatem presentauit.* p. 86. c. 2.
- Maria secundum esse gratiae ex Deo suam originem duxit.* p. 66. c. 2.
- Maria simul cum Christo nos genuit, in qua generatione, sponsa potius quam Matris personam gessit.* p. 298. c. 2. & p. 298. c. 1.
- Maria sicut rosa fuit transplantata ex hac vita ad aliam.* p. 246. c. 1.
- Maria sol extitit fulgentissimus, & quare.* p. 48. c. 1. & 2.
- Maria structura à gratia duxit originem.* p. 76. c. 2.
- Maria supra calum Empyreum euecta est, ubi omnia creata sub pedibus continent, & supra se solas Diuinas Personas cognoscit.* p. 253. c. 3.
- Maria altissimo volatu ad caelestia asurgens, omnipotentiam diuinam indicauit.* p. 252. c. 2. & p. 253. c. 1.
- Maria templum Dei est propter suam maximam sanctitatem, & praecleara ciuitas propter suam magnitudinem.* p. 58. c. 1.
- Maria totum solem in se continet, & non fontillam illius, & ideo maxima est aestimationis.* p. 79. c. 2.
- Maria triplicem tractatum in se continuit, vnumquemque in quinque capitula diuisum.* p. 296. c. 1.
- Maria turris altissima.* p. 73. c. 1. & 2.
- Maria vocatur aurora propter Mediatricum officium.* p. 46. c. 1.
- Maria vocanda est exoptata & desiderata cunctis gentibus.* p. 58. & p. 54. c. 1. & 2.
- Maria vocatur gratia plena, & quare.* p. 111. c. 2.
- Maria vocatur gratia plena, quia nihil prater gratiam capit.* p. 122. c. 2.
- Maria Virgo, est clausa porta, & quare sic nuncupetur in sacris litteris.* p. 139. c. 2.
- Maria Virginis excellentia omnes ex hoc vno deriuantur, quia peculiaris Dei habitatio extitit, & quare.* p. 61. c. 2. & p. 62. c. 1.
- Maria concitatus cursus ad visitandum Elisabeth quid indicet.* p. 160. c. 2.
- Maria verus Thronus Salomonis.* p. 12. c. 1. & 2.
- Martha & Maria licet sorores essent, diuerso tamen humore affecta erant, & quomodo.* p. 259. c. 2.
- Martha & Maria peculiari aliquâ mercede ditata sunt à Christo propter hospitalitatem erga suam personam.* p. 242. c. 2.
- Martha & Maria quanta sint consideranda premia.* p. 243. c. 1.
- Maternitas diuina, dignitas infinita est, & quare.* p. 52. c. 1. & 2. & p. 53. c. 1.

Mater

et Præcipuarum rerum

Maternitatis Dei, & Sponsationis Mariae radix & fundamentum fuit gratia filia primogenita. p. 23. c. 1.

Maternitatem simul cum virginitate Deus copulavit, & quomodo. p. 114. c. 2.

Matthæi ingenium & artificium in aperiendis prærogatiuis Mariae. p. 168. c. 1. & 2. & p. 69. c. 1.

Maxima est longitudo & profunditas misericordiae Mariae, & ad qua se extendat. p. 279. c. 2.

Mens nostra melius explicaretur per res ipsas, si adduci possent, quam per voces. p. 262. c. 1.

Meretrices apud Hebraeos coopertâ facie incedebant. p. 141. c. 1.

Messiam demonstrat ista vox (ipse) in sacris literis. p. 140. c. 1.

Miracula in morte Mariae plurimæ renouata sunt, & quæ sint. p. 255. c. 1. & 2.

Misericordia & sanctitas secundum pharasin sacra scriptura idem sunt. p. 260. c. 1.

Mors Mariae sanctissima dulcissima fuit. p. 244. c. 2.

Mors Mariae vera fuit, & quare. p. 254. c. 2.

Moyse vidit luteum laterem ad pedes Dei constitutum in lapidem Saphyrum conuersum, & quare. p. 21. c. 1.

Mulierem aspexit Ioannes Evangelista amictam sole, & non tantum mulieris corpus, & quare. p. 248. c. 2.

Mulieres suo amore non aliud, quam rem familiarem extorquere inten-

dunt, quæ cessante, etiam spiritua-

lem mortem exoptant. p. 17. c. 1.

Mundani de Ecclesiasticis personis frequenter murmurant. p. 274. c. 1.

Munus à Maria Deo oblatum, Deum contra peccatores iuste commotum placauit. p. 224. c. 1. & 2.

Murmuratores aut persecutores nunquam desuerunt iniustis. p. 273. c. 2.

Murmuratio execranda est, & sugienda. p. 272. c. 2.

Mysteria latentia in illis verbis Virtus altissimi obumbrabit tibi, acurate explicantur. p. 145. c. 2. & p. 146. c. 1. & 2.

Mysterium triplex in Purificatione aperitur: Nam pura purificatur, Redemptor redimitur, & senex gratulatur. p. 193. c. 1.

N.

Neceffe fuit quod nostra natura sine connaturali subsistentia in Verbo subsisteret, ut vniversa creatura ad supremum honoris fastigium eueherentur. p. 157. c. 1.

Noë ex immundis animalibus bina & bina in arcam introduxit, ex mundis verò in impari numero, & quare. p. 121. c. 1.

Nomen Matris Dei frequentius in Ecclesia vsurpatur, sed in sacra Scriptura crebrius nomen filia primogenita per gratiam, & quare. p. 30. c. 2. & p. 31. c. 1. & 2.

Nulla individua fuerunt in toto vniverso fmiliora, atquè Christus & Maria. p. 62. c. 1. & 2.

Index Discursuum

- Nullus est tam potens in mundo, qui alteri non subiciatur.* p. 132. c. 2.
- Nundina fuerunt celebrata à patre aeterno, & Beatissima Virgine Maria in purificatione.* p. 203. c. 2.
- Numerus septenarius est symbolum Diuinitatis.* p. 126. c. 2.
- Nuptia, vt sint splendida, tria petere solent, qua in nuptijs Maria reperta fuerunt, & quomodo.* p. 257. c. 2. & p. 258. c. 1.
- O.
- Oculi cunctorum quamprimùm aperiuntur, statim in Baptistam diriguntur.* p. 263. c. 1.
- Onyx, concha quadam est admodum scuti efformata, ex nardo suauissimum odorem participans.* p. 51. c. 1.
- Opera misericordiae præcipua sacrificia sunt, quibus Deus placatur.* p. 230. c. 2.
- Orationes nostra vt efficaciam habeant, cum Christi operibus coniungi debent.* p. 222. c. 1.
- P.
- Paulus Apostolus vitam suam cursum appellauit.* p. 160. c. 2.
- Pauperes in propria, & non in aliena domo recipiendi sunt.* p. 263. c. 2.
- Pax si desit ciuitati, talis non ciuitas, sed castrum aut castellum nuncupanda est.* p. 75. c. 2.
- Peccator circulo funda rectè comparatur.* p. 7. c. 1.
- Pedes animalium currum Ezechielis trahentium alati erant, & quare.* p. 174. c. 1.
- Per pisces, qui pinnulas & squamas habent, rectè insinuatur in sacris literis sodales Sacratissimi Rosarij, & quare.* p. 282. c. 1. & 2.
- Perfectio sine dilatione & firma voluntate sectanda est.* p. 159. c. 2.
- Perfici non potest via perfectionis solis nostris viribus sine diuinis.* p. 162. c. 1.
- Poëta sinxerunt, olim virginem quandam pulcherrimã extitisse, singularibus donis à Dijs ditatam.* p. 236. c. 1. & 2.
- Piscator sardum piscem capis caprinis pellibus coopertus.* p. 134. c. 1.
- Prædestinati sunt multi ad vitam æternam, mediâ intercessione Beatissima Virginis asequendam.* p. 301. c. 1.
- Processio Rosarij, qua singulis mensibus fit, rectè in arbore vite representatur.* p. 283. c. 2.
- Proditio, & offensa inferiorum contra suos principes, bella, inimicitias & disensiones causant.* p. 91. c. 1.
- Properant cursu veloci anima nostra in perfectione, cū eam degustarint.* p. 162. c. 2.
- Pueritia & infantia omnibus grata est propter innocentiam annexam.* p. 88. c. 2. & p. 89. c. 1.
- Infantia Maria tanquam suavis fumi virgula extitit.* p. 256. c. 2.
- Purificationis tempore Deus ostendit maximam amoris erga hominem.* p. 198. c. 1. & 2.
- Q.
- Qui

et precipuarum rerum

Qui in propria aestimatione pulvis est, apud Deum thus & myrrha reputatur. p. 21. c. 1.

Quae nam res sit maior & minor simul in toto vniuerso. p. 64. c. 1. & 2.

Quomodo stat, quod is, qui ex aliqua ciuitate oritur, etiam eam adificet. p. 59. c. 1.

R.

Rachel habuit filium Ioseph, quia spre-
tâ mariti conuersatione, inter albes-
centia lilia dormiuit. p. 113. c. 1.

Rachel sola suis brachijs Iosephum dese-
rens placauit Esau. p. 222. c. 2.

Redemptionis nostrae lucrum vtrique
tribuitur, & Christo & Maria, licet
diuersimodè. p. 123. c. 2.

Regnum Dei coalescit ex potentia &
misericordia. p. 279. c. 1.

Regnum misericordia concessit Deus
Maria. p. 279. c. 1.

Remedium pro pauperibus efficax in
purificatione aperitur. p. 203. c. 2.

Religio nauis quadam est tutissimè ad
portam ducens. p. 236. c. 2.

Religiosus non de secularibus negotijs
tractare debet. p. 275. c. 2.

Religiosa vita ad vivum expressa est in
patriarcha Iacob. p. 276. c. 2.

Religiosam vitam rectè indicat factum
filiae Lya. p. 276. c. 1.

Resurrectio Beatissima Virginis peculi-
arissima fuit. p. 255. c. 2.

Religio Catholica de Deo magnifica
pradicat, alia verò secta indigna, &
turpia de Deo proferunt. p. 70. c. 2.
& p. 71. c. 1.

Resurrectio Maria vnde colligatur. p.
255. c. 2.

Rosarium est lapis pectoralis. 238. c. 1.

Rosariū est lapis triumphalis. p. 238.
c. 1.

Rosarij deuotio prognosticum est sali-
cissima mortis, & aeterna beatitudinis.
p. 301. c. 2.

Rosarij deuotio, visio magna est, & qua-
re visio magna appellari debeat. p.
309. c. 1.

Rosarium fuit representatum in scala
Iacob, & quare. p. 281. c. 2.

Rosarium liber quidam est vite nostri
Redemptoris. p. 280. c. 1.

Rosarij mysteria diuina ad vivum reprae-
sentatur in rubo, quem viderat Moy-
ses. p. 308. c. 2.

Rosarij orationibus Deus in varia for-
mas multiplicatur. p. 289. c. 1.

Rosario quasi funiculo constringitur
Deus, vt nostras petitiones acceptes,
& promissa impleat. p. 302. c. 1.

Rosarij quindecim Mysteria, & modus
recitandi Rosarium, rectè exprimi-
tur in ascensu graduum templi Sa-
lomonis, cum sacerdotes canticum
Graduum concinentes, templū Salo-
monis conscendebant. p. 282. c. 2.
& p. 283. c. 1.

Rosarij sacratissimi festiuitas iucun-
dior & latior est ceteris, & quare. p.
308. c. 1.

Rosario sacratissimo nititur ciuitas Dei
tanquam fundamento. p. 278. c. 1.

Rosarij sodales speciali quadam ado-
ptione filij sunt Beatissima Virginis.
p. 310. c. 1. & 2.

Index Discursuum

- Rubus Moyses in rosetum conuersus est.*
p. 309. c. 1.
- Rubus, quem viderat Moyses, varia representat.*
p. 308. c. 2.
- Rosa sine spinis nasceretur, si status iustitia originalis perseverasset.*
p. 309. c. 1.
- Rosetum Rosarij spinis prorsus caret.*
p. 309. c. 2.
- S.
- Sacerdotium Christi diuersum fuit ab alijs, & in quo.*
p. 217. c. 2.
- Sacrificia medullata quanam vocentur.*
p. 87. c. 1.
- Sacrificium noua & veteris legis quomodo differunt.*
p. 197. c. 2.
- Sacrificium oblatum Deo in purificatione, longè excellit sacrificia veteris legis, & quare.*
p. 197. c. 2.
- Sacrificium oblatum in purificatione, fuit representatio quadam alterius sacrificij cruenti.*
p. 198. c. 1.
- Sancti in veneratione habentur, & quare.*
p. 79. c. 2.
- Sanctus Simeon magnà lætitiâ spirituali perfusus fuit, cum Christum aspexit.*
p. 224. c. 2. & p. 225. c. 1.
- Sancti patres in Martha & Maria vitam actiuam & contemplatiuam intelligunt.*
p. 228. c. 2.
- Sapientia Diuina se diuersis rebus comparauit, & quare.*
p. 290. c. 2.
- Seraphim stabant supra solium & non infra, & quare.*
p. 154. c. 2.
- Serenissimus Princeps DD. Ioannes de Austria, medio Rosario à Sanctissimo Pio V. collato, Turcam superauit.*
p. 305. c. 1. & 2.
- Seruitia maiora præsinit Christo Maria, quàm Martha.*
p. 242. c. 1.
- Silentium magni aestimandum est apud virgines.*
p. 142. c. 2.
- Simeon accepit Christum in vlnas, & quare.*
p. 204. c. 2.
- Simeon prius mortem aspexit, idè cum Christo vixit.*
p. 201. c. 2.
- Sodales sacratissimi Rosarij quem fractum percipiant, qui considerationibus diuinis Rosarium recitant.*
p. 285. c. 1.
- Sodalis sacratissimi Rosarij vocatur cum proprietate vir mundus iuxta sensû sacra Scriptura.*
p. 281. c. 1. & 2.
- Sol & exercitus in Maria coherent, & quomodo.*
p. 3. & 4. c. 1. & 2.
- Sol à Deo destinatus ad lites cõponendas.*
p. 3. c. 1. & 2.
- Spem nostram exaltat, quòd ex stirpe Christi simus.*
p. 94. c. 1.
- Spirituales persone, dum magis fauoribus diuinis abundant, humiliores esse debent.*
p. 195. c. 1.
- Spiritus Sanctus admiratur pulchritudinè Maria, & immensam magnitudinem huius ciuitatis, qua est Maria.*
p. 77. c. 2.
- Sponsa cum ascendit de deserto, delitijs affluebat, & quare.*
p. 257. c. 2.
- Sponsa cum quaesuit sponsum, cum non inuenit, quia pretiosus induta vestibus quaesuit.*
p. 209. c. 1.
- Sponsus gratiam & gloriam suam triplici admiratione explicuit sponse*

et precipuarum rerum.

se. p. 256. c. 2.
 Sponsa inuitatur ad coronam, non stelis firmamenti elaboratam, sed figuris tygrium, leonum, draconum &c. & quare. p. 252. c. 2.
 Sponsus non laudauit manus sponse, sed gressus, & quare. p. 9. & 10. c. 1. & 2.
 Sponsa quarens sponsum eum non inuenit, quia in suo lectulo quaesuit. p. 160. c. 1.
 Sponsus ter inuitat suam sponsam, ut ventas de Libano, & quare. p. 252. c. 1.
 Superbia & humilitas varios effectus in eadem materia causant. p. 195. c. 2.
 Superbus ex beneficijs diuinis torquem conficit, humilis verò murenulas, & quare. p. 196. c. 1.
 Supra sponsa murenulas aureas, vermes argentei elaborabantur, & quare. p. 195. c. 1. & 2.

T.

Thamar primò petiit annulam, & quare. p. 14. c. 2.
 Templum à Salomone exstructum, in multis aliud à Zorobabel, & socijse-rectum excelluit. p. 213. c. 2.
 Templum Salomonis ex lapidib. perpolitis consecrum fuit, non verò templum Zorobabel. p. 213. c. 2.
 Templum Salomonis habuit arcam federis Domini, non verò templum Zorobabel. p. 214. c. 2.
 Templi Salomonis sacerdotes, ipso o-

leo sancto inungebantur, non verò sacerdotes alterius templi. p. 214. c. 2.

Templum Salomonis totum regnum Israel capere poterat. p. 214. c. 1.
 Tempore purificationis Mariae, templum à Zorobabel & Esdra elaboratum, longè excelluit templum Salomonis, & in quibus. p. 215. c. 2. & p. 216. c. 1. & 2. & p. 217. c. 1.

Titulus seruorum Dei, titulis Regum & Imperatorum praestantior est. p. 85. c. 1.

Tota Trinitas in gentibus diuitijs Mariam ditauit, & quomodo. p. 236. c. 2.

Tria virtutum germina contra antiqua vitia designantur in Evangelio. p. 19. c. 1. & 2.

Tiburibula ex auro purissimo confecta ad septuaginta millia pertinebant in templo Salomonis. p. 213. c. 2.

Furtures Deo placent, & quare. p. 208. c. 1.

V.

Vacca, qua olim varijs conditionibus notata, Deo offerebatur in sacrificiū, figura erat nostri Redemptoris. p. 281. c. 1.

Verbum Dei cum patientia auscultandum est. p. 272. c. 1.

Verbum Dei fideliter auditum in filios Dei transformat. p. 31. c. 2.

Verbum Dei in humilitate audiendum

Index Discursuum

- dum est, vt suam efficaciam habeat.
p. 270. c. 2. & p. 231. c. 1. & 2.
- Verbum diuinum attentè auditum, & humiliter acceptum, contemptum mundi causat. p. 271. c. 2.
- Verbum diuinum est efficax ad suos effectus causandos. p. 272. c. 1.
- Verbum Diuinum fuit scriptum in Maria tanquam in libro. p. 296. c. 1.
- Verbum Diuinum infinitum quoddam volumen est, abbreviatum tamen. p. 290. c. 2. & p. 291. c. 1.
- Verbum Diuinum in ipsa salutatione Angelica carnem assumpsisse, multi SS. patrum asserunt. p. 99. c. 1. & 2.
- Verbum Diuinum liber est non mortuus, sed vitalis, & ex vitali originali transumptus. p. 291. c. 1.
- Verbum Diuinum nostrā naturam assumpsit, vt facilius ad Deum offensus accederemus. p. 94. c. 1.
- Verbum Diuinum vterum Mariae sine illius corruptione penetravit. 114. c. 1.
- Verbi Diuini vnio ad humanitatē, maior est vnione anima ad corpus, & quare. p. 104. c. 2.
- Verba magis significatiua amoris diuini accommodantur Mariae, & quare. p. 23. c. 1.
- Virginitas ad implendum caelestem paradysum instituta est. p. 121. c. 1.
- Virgines habebant quindecim gradus vsq; ad maiorem portam templi Hierusalem. p. 82. c. 2.
- Virginitas hominum pluris aestimanda est, quā Angelorum, & quare. p. 121. c. 1.
- Virgini nihil conuenientius, si velit virginitatem seruare, quā consortia hominum vitare. p. 106. c. 2.
- Virgines nisi occultentur, suā virginitatem seruare nequeunt. p. 141. c. 1.
- Virgines nunquam sine matris comitatu exire debent. p. 107. c. 1.
- Virginem per plateas vagari, ac meretricem esse, coincidunt in sacris literis. p. 141. c. 2.
- Virgo Beatissima gloriosius recepta fuit in caelestibus palatijs à tota curia caelesti, quā Iudith ab habitatoribus Bethulia. p. 237. c. 1. & 2.
- Virgo Beatissima non simul cum suo filio ad caelestia palatia ascendit, & quare. p. 253. c. 2. & p. 254. c. 1. & 2.
- Virgula, & fumus humilem designant. p. 20. c. 2.
- Victoria nostra soli Deo attribuenda sunt, & non proprijs viribus. p. 307. c. 1.
- Vindicta soli Deo relinquenda est. p. 234. c. 1.
- Vita actiua & contemplatiua simul reperiri debent. p. 267. c. 1.
- Vita breuitatem rectè explicat rapidissimus amnis, qui ex summitate montium exoritur. p. 286. c. 1. & 2.
- Vita inculpata Maria nostra vitia reprehendit, sicut Adamas suo fulgore vitreum lapidem. p. 27. c. 2.
- Vita nostra rectè vocatur cursus ad mortem. p. 285. c. 2. & p. 286. c. 1.
- Z.
- Zacharias obmutuit, & quare. p. 177. c. 1.

FINIS.